

en foreslo Snota, en annen mente det var Trollhetta, en tredje mente forsiktig å antyde Storbekkhø. Da ingen hadde flertall, ble det ingen avklaring.

Tidlig neste morgen var det en herre som i kikkert tydelig kunne se en bil på Falkfangerhø. Riktigheten av påstanden kan bekreftes av hytteverten. Omsider kom mannen med kikkerten til den mening at det var umulig å bile til Falkfangerhø og konkluderte med følgende replikk: «En slik domstut som mæ fins itj.» Den alltid servicebetonte og hyggelige vertinne sa: «Ja, kunden har alltid rett.»

Følgende replikk ble overhørt på en av turene av en liten gutt: «Ja men pappa, igår sa du at det var itj fler' motbakka igjen». Vi forsøkte forsiktig å antyde overfor den unge herre hvor lett det var å ta turen opp til Kamtjern og videre til Trollheimshytta, men fikk svaret: «Du må itj b'jyn å skryt' slik som han pappa».

Olsokaften på Trollheimshytta ble avsluttet med bål. Vi brente opp gammeltaket på hytta. Det ble en stemningsfull stund, med Snota bak de røde flammer. Alle koste seg stort, særlig myggen. Den eneste fordelen med myggestikk er at det er så deilig å klø seg. Den som da ikke får sove har da noe å holde på med.

Så får jeg avslutte skrytet, det kan muligens være andre som deler guttens syn. Jeg syntes det var ganske morsomt det jeg her hadde skrevet. «Dum du», sa kona mi.

Elgeseter kloster

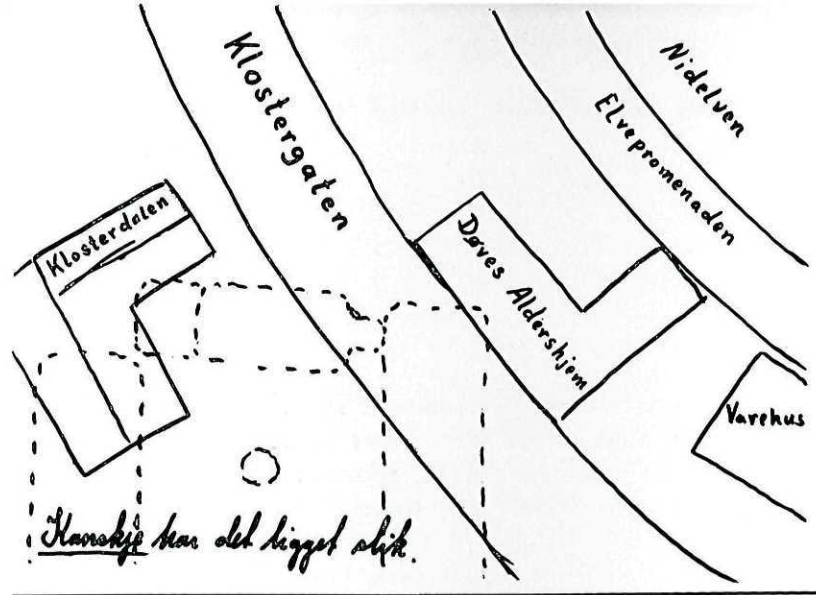
AV KIRSTEN MØRCH

Elgeseter Kloster lå på Øya, omtrent halvveis mellom Studenter-samfundet og Stadion. Det var kloster for munke av augustinerordenen og ble grunnlagt i 1170. Klosteret opphørte da reformasjonen ble innført i 1537. Det finnes i dag ingen synlige rester etter Elgeseter Kloster, men på 17-hundretallet var det ennå noen ruiner å se. Den kjente skolemannen, Gerhard Schøning, som var rektor ved Katedralskolen fra 1751 til 1765, gjorde en del oppmålinger og notater. Man vet at klosterkirken var laget av stein. Den første Mariakirken som sto for nær Domkirken, ble i sin tid flyttet hit. I slutten av forrige århundre fant arkeologene rester av gule, grønne og røde teglstein fra gulvet i kirkens kor.

I dag vet vi bare at noen av klosteranleggets mange bygninger lå der hvor nå den vakre eiendommen Klosterdalen ligger. Ingen kan si hvordan klosteret har sett ut, og det vil neppe bli mulig noen gang. Men — bli med på å fantasere litt om hvordan det *kan* ha sett ut! Forfatterinnen Sigrid Undset skriver et sted utførlig om hvordan et klosteranlegg vanligvis ser ut. Da jeg leste hennes beskrivelse fikk jeg lyst til å tegne det i plan. Se neste side.

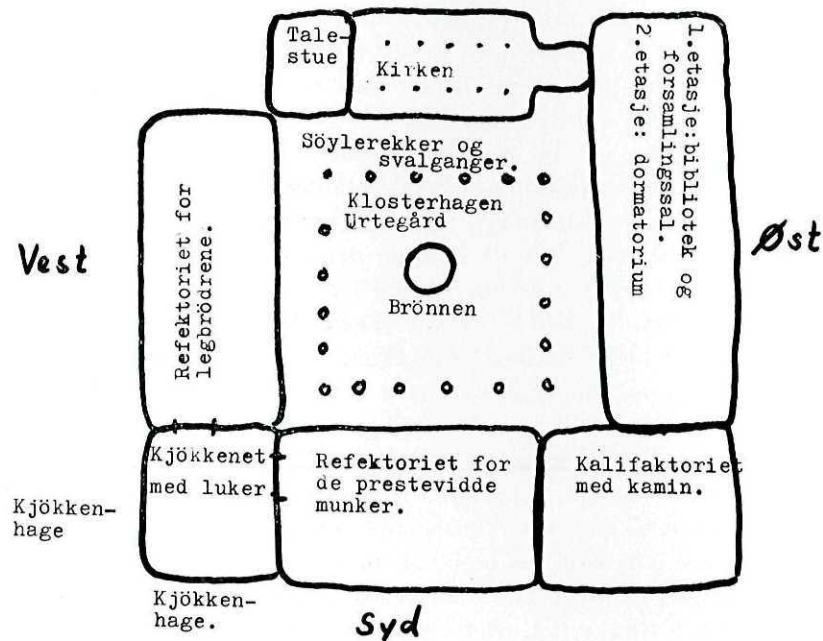
Sigrid Undset sier at bygningene i et kloster er plassert rundt en åpen firkantet midte: Klosterhagen. Kloster heter på latin: claustrum og betyr da også: Innhegnet plass. Hun sier at bygningenes plassering rundt klosterhagen og deres funksjon er ganske bestemt og stort sett likt i de forskjellige klostre.

Klosterkirken, anleggets viktigste bygning, ligger alltid i nord, og kirken er, som alle kirker, orientert øst/vest, med høykoret i øst. Langs østre side av klosterhagen er en to-etasjes bygning. I første etasje har munkene bibliotek og forsamlingsal. Annen etasje er dormitorium, sovesalen. I det sydøstre hjørnet er det en bygning som heter Kalifaktoret. Det er det eneste rom med kamin. Her

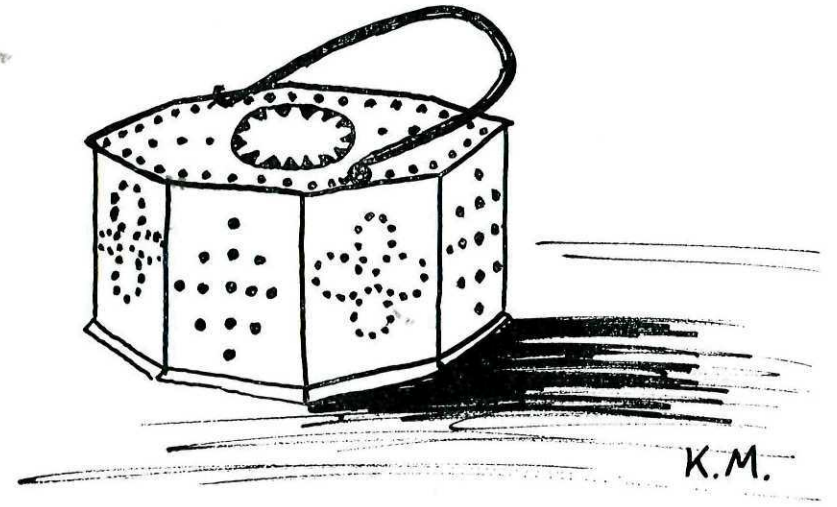

Nord

Kirkegård

110

er det nok godt å være i den kalde, mørke vintertiden. Ellers går det an å ta med seg glør i en «fotvarmer».

Det er et slags spann av messing med mange små hull i fint mønster. Hull må til for at glørne skal få luft og gløde lenge. Fotvarmeren plasseres under munkedrakten og brukes i kirken og biblioteket, ja kanskje i dormatoriet også.

Bygningen i syd kalles Refektoriet. Her spiser munkene, det vil si: de prestevidde munker. Et annet Refektorium ligger vest for klosterhagen. Det er spisesal for legbrødre: Frates comerci. Altså er det en gradforskjell her. Anleggets kjøkken ligger i det sydvestre hjørnet. Det har luker inn til begge refektorier og betjener både leg og lerd med mat. Men jeg kan tenke meg at maten, som blir sendt gjennom lukene til de to refektorier, er noe forskjellig.

Ved inngangen til Kirken er det gjerne en tale-stue, sier Sigrid Undset. Det er et samtale-rom hvor den prestevidde munk kan ta til Domkirken for å gjøre tjeneste som kanniker. De dro da over Kannebroen. Den lå omtrent der Elgeseter bro går i dag, men var en smal og lav bro, like over vannflaten.

i mot og kanskje hjelpe eller trøste en utenforstående, en borger fra Trondheim, byen som ligger på den andre siden av elven.

111

